

A woman in a light blue, long-sleeved, knee-length dress and a straw hat with a blue ribbon stands on a sandy beach. She is looking out over a large body of water, likely a lake or bay, where numerous white sailboats are visible in the distance. The water is slightly rippled, and the sky is a soft, hazy blue. The overall scene is peaceful and evocative of a summer day.

Ιωάννης Τσιουράκης

Οι άνεμοι
του
καλοκαιριού

Θεσσαλονίκη 2011

Οι άνεμοι του καλοκαιριού

Οι άνεμοι του καλοκαιριού

Επιμέλεια: **Ιωάννης Τσιουράκης**
Copyright: **Ιωάννης Τσιουράκης, Θεσσαλονίκη 2011**

ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://hxosplagiosmonos.blogspot.com>
e-mail: ioannis_t@yahoo.gr

ISBN: 978 - 960 - 92865 - 3 - 4

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της Ελληνικής Νομοθεσίας ((Ν.2121/1993, άρθρο 51, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις Βέρνης - Παρισιού, που κυρώθηκε με τον Ν. 100/1975 περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Ιωάννης Τσιουράκης

Οι άνεμοι του καλοκαιριού

Θεσσαλονίκη 2011

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Βιβλία:

Ήχος Πλάγιος. Μόνος..., ποίηση, εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος, 2008

Στον χτύπο επάνω της καρδιάς, ποίηση, ιδ. έκδοση εκτός εμπορίου, 2010

Τα γράμματα της Υβόννης, νουβέλα, εκδόσεις Δρόμων, 2010

e-book:

Αίθουσα αναμονής – Εισιτήρια, , ποίηση, ιδ. έκδοση εκτός εμπορίου, 2010

Ήχος Πλάγιος. Μόνος... γραφή δεύτερη, ποίηση ιδ. έκδοση εκτός εμπορίου, 2010

Υποσχέσεις του Φθινοπώρου, ποίηση, ιδ. έκδοση εκτός εμπορίου, 2010

Οι άνεμοι του καλοκαιριού, ποίηση, ιδ. έκδοση εκτός εμπορίου, 2011

της Νίκης μου

σβήσε το φως, αγάπη μου

από τις τόσες νύχτες που δεν έγραψα
μου έμειναν μονάχα όσες περάσαμε
να σου μιλώ για το φεγγάρι
εκείνο, σα ν' άκουγε όσα έλεγα
άναβε ένα φως απαλό
κι έλουζε τις λέξεις καθώς ξεπρόβαλαν

κι άφηνες το σώμα σου γυμνό
κάτω απ' το χάδι των αστεριών
σα βλέμμα άλλο κανένα
να μην έστεκε κάπου απέναντι να το κοιτάξει

κι αφού η γύμνια υπάρχει για την ψυχή μονάχα
τι να πειράξει η έκθεση τούτη
το χάδι
το άρωμα του...

μόνο το δικό μου βλέμμα
που έχει για εσένα πολύ διψάσει
στέκει εδώ να σε φιλάει

σβήσε το φως

απόψε

για μας τους δυο
ένα καράβι ταξιδεύει πάνω απ' τα κύματα

κι ίσως
τούτο το πέταγμα των γλάρων πλάι στην κουπαστή
να φέρνει πιο κοντά μας τον άνεμο της θάλασσας
πιο κοντά την ψυχή μας στη θάλασσα

σ' εκείνα που καθρεφτίζει
όταν κάθε της χτύπος σβήσει

σ' εκείνα που γεννά κάθε ξημέρωμα
πριν πάψει το σμίξιμο του ήλιου και της σελήνης

κι έχουν οι ναύτες όλοι
έναν κουβά στα χέρια κι ένα ξυστρί
να διώξουν από πάνω του όσα το αγκάλιασαν
όσα απ' το κορμί του γύρεψαν το μακρινό ταξίδι
για να γλιστρά
πάνω σε τούτα τα νερά που ξέχασαν να τρικυμίσουν
κι αφέθηκαν
λάδι στα πόδια του να τα φροντίσουν

ήρθαν οι άνεμοι του καλοκαιριού
και κρύφθηκαν στις πιο βαθιές σπηλιές

κόπιασε, αγάπη μου

αγκαλιασμένοι το τραγούδι τους να μεταλάβουμε
κι όσα στα χείλη μας φοβήθηκαν πριν βγουν
και κλείστηκαν στην μοναξιά τους
λέξη τη λέξη θ' αφεθούν
και θα χορέψουν τούτο τον χορό
έχοντας τα πόδια βουτηγμένα στην άμμο την ζεστή
και στο νερό της θάλασσας το απαλό

κι ο χρόνος όλος φτιαγμένος για τούτο τον χορό
για τούτη την νυχτερινή εξομολόγηση
για το φιλί π' αποζητούν τα χείλη
που γύρεψε η ψυχή να ξεδιψάσει

είναι στη νύχτα τώρα που ανηφορίζει
το άρωμα των λουλουδιών
και συντροφεύει τις αισθήσεις
και κάνει, αγάπη μου
να στέκουν μαγεμένα τα βλέμματα
πριν το ένα στο άλλο καταδυθούν
γυρεύοντας το πιο όμορφο κοράλλι
κι εκείνο το λιβάδι
που άλλο δε βλαστάνει απ' την γαλήνη

στους κήπους τα λουλούδια
ανθίζουν τα χρώματα
ανοίγουν τα πέταλα τους
ξεσκονίζοντας αισθήσεις ξεχασμένες
επιθυμίες γεννώντας
και πόθους αγριεύοντας μέσα στα στήθη

κι είναι αυτό σου το χαμόγελο
που με γυμνώνει από φόβους
πάθη, λύπες
και δισταγμούς
αφήνοντας ανοιχτές τις πόρτες
σ' όλα εκείνα που πολύ πρόσμενα
τις πόρτες ανοιχτές
για να διαβούν
όσα ευλαβικά μου προσφέρεις
κι όλο κατάνυξη σωπαίνω
απλώνοντας ένα χαμόγελο στην ψυχή
αδυνατώντας πια να συγκρατήσω την ευτυχία

έχει η νύχτα τούτη κατηφορίσει
μ' όλα τ' αρώματα του καλοκαιριού
και τις φωνές τις παιδικές των αστεριών
που παίζουν μ' ένα τόπι στα ψηλά τ' ουρανού
αφήνοντας τη σκόνη τη χρυσή τους
να στέκει στα μαλλιά μας φωτοστέφανο

το χέρι σου τείνω, δες
σμίγει η νύχτα με την θάλασσα
και τα δικά μου
με τα δικά σου στήθη

κι ένας αγέρας απαλός
παίρνει μακριά το τόπι των αστεριών
και τους μπερδεύει τα μαλλιά

όπως το φως
στην λίμνη θα βυθίζεται της νύχτας
στον κήπο θα μπούμε της ψυχής
τα πέταλα των λουλουδιών να δούμε
καθώς η νύχτα τους μιλάει, πως ανοίγουνε
και να προσευχηθούμε

εμείς

για τούτο το θαύμα της αγάπης
που όμορφα ντύνει την ζωή μας
για των ονείρων τα μαλλιά
που κυματίζει στο νερό
το πάφλασμα ενός χαμόγελου παιδικού

εκείνου
που φύλαξε η ψυχή ανέπαφο
κι απόψε το φανέρωσε

εδώ

στο χρώμα το χρυσάνθεμο
που ντύθηκε από νωρίς η νύχτα

γύρε αγάπη μου
όπως τα χρώματα του ηλιοβασιλέματος
γέρνουν πάνω στον δέντρων τα φύλλα
στα δάχτυλα τα ανοιχτά
στα διψασμένα βλέμματα
και στα χνάρια τ' απαλά των πελμάτων
πάνω στην άμμο την βρεγμένη

γύρε
πάνω στα χέρια μου
που νήστεψαν χρόνια την αμαρτία
ώστε κάποτε να σμιλέψουν στο κορμί σου τον έρωτα

κι όλα τα ταξίδια θα έχουν το όνομα μας γραμμένο
γιατί έτσι ξεκινούν τα ταξίδια
έτσι αρχίζουν τα όνειρα
έτσι γεννιέται η νέα ζωή...

πίνακας εξωφύλλου: Mark Shasha (1961)
Swish



Ο Ιωάννης Τσιουράκης γεννήθηκε τον Οκτώβριο του 1976 στο Koersel, μια μικρή πόλη στην επαρχία της Λιμβουργίας, στη Φλάνδρα του Βελγίου.

Ήταν ακόμα σε πολύ μικρή ηλικία όταν η οικογένεια του επέστρεψε στην Ελλάδα.

Μεγάλωσε στη πόλη της Θεσσαλονίκης όπου και έζησε μέχρι το 2000 για να επιστρέψει και πάλι το 2006.

Στα χρόνια της απουσίας του έζησε στην Κομοτηνή και τη Σάμο, από τις οποίες έφυγε πλημμυρισμένος εικόνες, αρώματα κι ανθρώπους.

Από το 1999 ποιήματα του δημοσιεύονται στα έντυπα λογοτεχνικά περιοδικά «Εξώπολις», «Απόπλους», «Ρωγμές» και «Πάροδος», στο ηλεκτρονικό περιοδικό «Στάχτες» όπως και στην ιστοσελίδα «Ανεμολόγιο».

Έχει γράψει τραγούδια για το παιδικό Θέατρο.

Έχουν δημοσιευθεί τα βιβλία του: «**Ήχος Πλάγιος. Μόνος...**» ποίηση 2008, «**Στον χτύπο επάνω της καρδιάς**» ποίηση 2010, «**Γα γράμματα της Υβόννης**» νουβέλα 2010.

Και τα e-book: «**Αίθουσα αναμονής – Εισιτήρια**» ποίηση 2010, «**Ήχος Πλάγιος. Μόνος... γραφή δεύτερη**» ποίηση 2010, «**Υποσχέσεις του Φθινοπώρου**» ποίηση 2010, «**Οι άνεμοι του καλοκαιριού**» ποίηση 2011.

Από τον Απρίλιο του 2007, διατηρεί στο διαδίκτυο το ιστολόγιο «Ήχος Πλάγιος. Μόνος...». <http://www.hxosplagiosmonos.blogspot.com>



ISBN: 978 - 960 - 92865 - 3 - 4